

עת"א 46496/06 - יצחק גבאי (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקה האסיר - זימונים, סגן מפקד כלא אלה אלברט איזלאי, מפקד כלא אללה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 16-06-46496 גבאי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח' בפני כב' השופט אהרון משנהות העוטר: יצחק גבאי (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן גביר נגד 1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים 2. סגן מפקד כלא אלה אלברט איזלאי 3. מפקד כלא אלה ע"י עו"ד אלין שקי' ועו"ד מזל לויונס המשיבים:

החלטה

ענינה של העירה שבפני ההחלטה המשיבים לאסור על העוטר לשוחח בטלפון, על בסיס מידע מודיעיני, מיום 30.6.16, ועד למחנות, 1.7.16. ההחלטה זו באה בהמשך לשורה של החלטות קודמות שבהן נאסר על העוטר לשוחח בטלפון בתאריכים 2.6.16 עד 3.6.16, 16.6.16 עד 17.6.16 וכן 23.6.16 עד 24.6.16, כאשר העילה לכל החלטות הללו של המשיבים, היא קיומם של מצעדי גאווה במקומות שונים ברחבי הארץ, כאשר לפי הנטען בתגובה המשיבים "השלילה מתבססת על מידע שב"ס ועל אירועים קודמים שהשתתפו בהם חי אדם. השלילה מבוקשת לאור אירועים שעתידיים להתקיים ואשר העוטר הביע את מורת רוחו לגבייהם".

ב"כ העוטר טען בעתרתו, כי מדובר בפגיעה בזכויות בסיסיות של העוטר, וכי היא לא סבירה ולא מידית. ב"כ העוטר פנה למשיבים ומשלאה נעה, ביקש את סעדו של בית משפט זה. לעומת זאת, ב"כ המשיבים טענה כי מדובר באסיר ביטחוני אשר ככל אין זכאי לכך לקשר טלפוני, ואף שהעוטר קיבל אישור על פי חווות דעת שב"כ לשוחח בטלפון למטרות סיוגו כאסיר ביטחוני, עדין קיימ שיקול דעת בידי המשיבים למנוע מהעוטר שיחות טלפון באופן נקודתי בזמן מוגבל, בכדי למנוע סכנה כלשהי שעלולה להיגרם מהעוטר, ביחס לסדר התקין במהלך מצעדי הגאווה שמועדיהם פורטו לעיל.

במהלך הדיון הוצגו בפני דוחות מודיעין של משטרת ישראל ושל שירות בתי הסוהר שלטעתן המשיבים יש בהם כדי לתמוך בהחלטה נשוא עתרה זו. עינתי עין היטב בדוחות שהוצגו לעיון, והתקשתי למצוא בהם תימוכין להחלטה למנוע מהעוטר לשוחח בטלפון, ولو לפרק זמן מוגבל. מבלתי לפרט יותר על המידה, אצין כי המידע המודיעיני של שב"ס (מספר מזהה 1954841)قلיל מאד, ולא מצאתי בו פרטים שיכולים לבסס חשש ממשי למסוכנות קונקרטית מצדיו של העוטר ביחס לקיומם של אירועים מסווג מצעד הגאווה.

זאת ועוד, גם אם אין כי העותר הביע בעבר את מורת רוחו לגבי אירועים של מצעד הגאהה, ואפילו אם אין כי יש בהתקבטות כלשהי, כדי להצדיק שלילת חופשota לפרק זמן מוגבל מהעותר, אני מתבקש למצוא הצדקה לשילילת שיחות טלפון מהעותר, שעה שהוא עצמו נמצא אחורי סORG וברית, ולא מצאתי במידע המודיעיני שהוזג לעוני, לא במידע של שב"ס ולא במידע של משטרת ישראל, בסיס כלשהו לחשש שהוא העותר עלול לעשות שימוש לרעה בפרויוקטיה שניתנה לו לקיים שיחות טלפון חרף סיועו כאסיר ביטחוני, כדי לפגוע בדרך כלשהי בסדר התקין במהלך מצעד גאהה זהה או אחר. מעלה מן הצורך אציין עוד כי העותר הצהיר בבית המשפט כי לא יתיחס בשום דרך לאירועים הקשורים במצעד הגאהה אם יותר לו לשוחח בטלפון.

אכן, אילו היה מדובר בשילילה חד פעמי לפרק זמן מוגבל, ספק אם היה מקום למתן סعد לעותר. אולם כאשר מדובר בפעם רביעית ברציפות שבה נשלת מהעותר הפרויוקטיה של שיחות טלפון, בנסיבות שיש בהן כדי להניח שהמשיבים יוסיפו לנוהג כך גם בעתיד, כל אמת שיתקיים מצעד גאהה או אירוע דומה בכל מקום בארץ, נדרש כי יהיה בסיס ראויתו מוצדק יותר, שיכל להצדיק פגיעה מעין זו בזכותו של העותר, ובבסיס צזה לא מצאתי במידע שהוזג לעוני. בנסיבות אלה, ספק בעיני אם החלטת המשיבים עומדת מבחני הסבירות והמידתיות הנדרשים מרשות מנהלית, בבואה לפגוע בזכויות מסווג זהה.

ונכח כל האמור לעיל, החלטתי לקבל את עתרתו של העותר ולהוראות למשיבים להימנע משלול מהעותר את האפשרות לשוחח בטלפון, אשר ניתנה לו בעבר בנסיבות המפורטוות בסעיף 5א' לתגובה המשיבים.

המציאות תעבור את ההחלטה ללא דיחוי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיון תשע"ו, 30 יוני 2016, בהuder הצדדים.